

stedet for enig om denne bundne opsparing, som nu indeholdes i dette lovforslag. Men den måde, hvorpå forliget herom er kommet til verden, forklarer, hvorfor dette lovforslag på visse punkter er videregående end den bundne opsparing, der blev vedtaget i november i fjor. Netop fordi det skulle være en begrænsning af købekraften på bredt grundlag, og netop fordi det var set i sammenhæng med overvejelser om at begrænse lønuddbetalingerne eller at gennemføre en 5 pct. omsætningsafgift, således at omtrent hele befolkningen kom med, går man langt længere ned i indtægtsklasserne, end man gjorde i november, idet de beløb, der er fritaget, er noget mindre end sidst. Denne baggrund for lovforslagets opståen er også forklaringen på, at man som hovedprincip har gjort denne nye bundne opsparing betydeligt mindre progressiv end den gamle, idet man principielt tager 5 pct. af den indtægt, man har udover de minimale fritagelsesindtægter, dog med nogen progression for de større indtægters vedkommende.

Endelig er det bestemt, at den nye bundne opsparing, som man besluttede i marts, skal indbetales på spærret konto i nationalbanken, over hvilken kun kan disponeres af finansministeren med finansudvalgets samtykke, medens som bekendt den bundne opsparing, der blev vedtaget i november, skulle indestå i banker og sparekasser og likviditetsmæssigt være til disses rådighed.

Alt i alt er det således et stærkere indgreb, et dyberegående indgreb end det, der blev vedtaget i fjor, men det hænger jo også sammen med, at de ydre vilkår for Danmarks økonomi er blevet stadig vanskeligere, også i de forløbne vintermåneder.“

Videre udtalte finansministeren bl. a.:

„Hvis jeg må sammenfatte, hvad der herefter, når dette lovforslag forhåbentlig om kort tid er blevet til lov, er gennemført i denne rigsdagssamling vedrørende bunden opsparing, er det følgende: For skatteåret 1950—51 bliver der tilbage første rate efter den gamle lov; den vil antagelig indbringe ca. 75 mill. kr., der indbetales i banker og sparekasser — det foregår jo i disse dage —, og banker og sparekasser kan arbejde med disse beløb. For skatteåret 1951—52 vil der, hvis dette lovforslag ophøjes til lov, være gennemført en bunden opsparing på op imod 300 mill. kr., efter de sidste beregninger antagelig ialt ca. 285 mill. kr., nemlig ca. 25 mill. kr. på forskellige selskaber og ca. 260 mill. kr. på personer. Disse 260 mill. kr. fremkommer på den måde, at 2. rate af novemberloven udgør ca. 80 mill. kr., og det nye, der nu kommer til fra en videre kreds af personer, vil efter de seneste beregninger formentlig blive ca. 180 mill. kr. Af disse 285 mill. kr., som ialt udskrives for næste år, altså 1951—52, skal, som jeg har nævnt, ca. 80 mill.